

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **נחמו נחמו**

מקאם: **חסיני**

פרשת ואתחנן

9 באוגוסט, 2025

עלון מספר 1242

ט"ו באב, תשפ"ה

הדלקת נרות 7:44 * שקיעה 8:02 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:25 * מוצאי שבת 8:43, וע"פ רבנו תם 9:13 * זמן טלית 4:40 * שעה זמנית 81:00
עלות השחר 4:24 * נץ החמה 6:01 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:57
צאת הכוכבים 8:38 * סוף זמן קריאת שמע 8:27 * סוף זמן עמידה 9:48 * חצות היום והלילה 1:01

ט"ו באב יחול ביום שבת

התרת אלול תתקיים ביום שלישי, בשעה 7:20 בערב בבית הכנסת אחיעזר AV. X

המעונין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעונין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

מאחורי המזוזה תיבת "שדי", מה טעם לזה? לפי שהיא ראשי תיבות שומר דירת ישראל. אמר רבי חנינא: בוא נראה שלא כמדת ה' מדת בשר ודם, מלך יושב בפנים, ועבדיו שומרים עליו מבחוץ, אבל מדת ה' עבדיו יושבין וישנים מבפנים, וה' שהוא מלך העולם, משמרן מבחוץ, שנאמר: ה' שומרך וצלך על יד ימינך, וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

ונשב בגאי מול בית פעור, ועתה שמע אל החוקים וכו'. מה הקשר בין תחילת הפסוק לסופו? אלא כך פירושו: ונשב בגאי, ובמקום זה נצמדתם לעבודה זרה של פעור, ועתה לאחר שעשיתם תשובה, לכן שמע אל החוקים. ומאותו רגע, כל מה שעשיתם עוונות נמחל לכם ונעשיתם בריה חדשה.

היסטוריה בקצרה: 220 שנה אחרי

החורבן 290 למנינם

רבי חייא ובניו, כשעלה רבי חייא מבבל לארץ ישראל, בא וישב לפני רבינו הקדוש בשיבתו. באותה שעה נתקלקלו הדורות בארץ ישראל, והתחילו בני ישראל ללקות ביינם ובפשתנם, ונתרבו

הפרשה אומרת: "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך". כותב הרמב"ם: חייב אדם לזוהר במזוזה, מפני שהיא חובת כל בית יהודי, וסגולתה ידועה שכל זמן שיכנס ויצא מביתו יפגע ביחוד השם שמו של ה', וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים, אלא ידיעת צור העולם. וכשיצא אדם מביתו בבוקר ורואה המזוזה ושם ידו עליה ומנשקה, מיד יורד מלאך מן השמיים ומלווה אותו לבית הכנסת, וכאשר נכנס להתפלל שחרית בבית הכנסת, נכנס עמו מלאך שני, וכששובש הטלית מתלווה אליו מלאך שלישי, וכאשר מניח התפילין מתלווה אליו מלאך רביעי, נמצא ארבעה מלאכים שומרים אותו, ומכריזין לפניו תנו כבוד לבן המלך הקדוש, ומתרחקין מעליו כל המזיקין וכל המשטינים. ובפרט מלאך המות, לפי שכתוב במזוזה: "על מזוזות ביתך". תיבת "מזוזות" חסרה את האות ו', כלומר זממות, זאת אומרת שהמות מתרחק מזה. ובזכות המזוזה ה' מאריך ימיו וימי בניו ובנותיו, שנאמר: "למען ירבו ימכם וימי בניכם". וגם כתוב

הזיקין והזוועות והרוחות והרעמים, אבל כשחזרו הרבנים מבבל לארץ ישראל, פסקו כל הדברים הרעים האלו, ולא החמיץ היין ולא לקה הפשתן. ונתנו חכמי ישראל עיניהם ברבי חייא ובניו, ואמרו שבזכותם באתה להם הטובות האלו, אבל להם ולעצמם, כלומר לרבי חייא ובניו, לא באו להם הטובות האלו, כי היה רבי חייא עסוק בפשתן ואכלה התולעת את פשתנו. כמו רבי חנינא בן-דוסא, שכל העולם ניזון בשבילו, וחנינא די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת. אמר רבי חייא לאשתו: אם יבוא עני תקדימי לתת לו לחם, כדי שגם אחרים יקדימו לתת לבניך. אמרה לו: כלום אתה מקלל אותם? אמר לה: התורה עצמה אמרה: כי בגלל הדבר הזה יברכך ה', כלומר, ה' נותן לך בגלל שאתה נתת כבר לאחרים. הוא היה אומר: העניות היא גלגל שחוזר בעולם. ומעשה שהיה, רבי יושב ודורש, והריח ריח שום, אמר: מי שאכל שום, יצא עמד רבי חייא ויצא, עמדו כל התלמידים ויצאו, ולמחרת מצא בן רבי את רבי חייא ואמר לו: אתה הוא שצערת לאבא? אמר לו: לא ממני יצא ריח השום, אלא כדי שלא להלבין פני מי שאכל שום יצאתי ויצאו כולם עמי. ובזה לא הבינו מי הוא זה שאכל שום, ודבר זה למדנו מיהשע בן נון שלמד זה ממשה רבינו.

הדרך לרפואה ולבריאות

חשיבות לשיפור הנשימה ושיפור עבודת הריאות. לפי שהריאות מקבלות את החמצן מהאוויר שנכנס אליהן, והחמצן מועבר למחזור הדם ונותן לו את החיות, מכאן החשיבות הרבה לכמות החמצן שנכנס לגופנו. אולם בדרך כלל הנשימות של אדם ממוצע הן די שטחיות, ורק כ- 30% מכמות האוויר שמצויה בריאות

מתחלפת. באופן רגיל אין לנו אפשרות לגרום להכנסת אוויר מקסימלית, מכיוון שהריאות הן לא שריר שיש לנו יכולת שליטה עליו, אלא שיש דרך להתגבר על כך וזאת באמצעות תרגיל פשוט ביותר, קח כוס רגילה ומלא אותה במים עד שליש, קח קש שתיה דק, והתחל לנשוף לתוך הקש, כמו שהילדים עושים בועות במים, נשוף אוויר לתוך הקש למים ככל שביכולתך, במצב של נשיפה, יש לנו יכולת לשלוט על הריאות, מכיוון שהוצאת האוויר מהריאות יכולה להיות מושפעת משריר הסרעפת שלוחץ על הריאות וגורם להם להתכווץ ולהוציא מתוכן אוויר רב ככל האפשר, לאחר פעולת הנשיפה, תבוא פעולת שאיפת אוויר לריאות, ושאיפה זאת תכניס הרבה אוויר לריאות בגלל החסר (ואקום) שנוצר בעת נשיפת האוויר בכוס, כך נוכל לשפר את תחלופת האוויר בריאות באופן משמעותי. תרגיל זה חשוב ביותר לאנשים בגיל המבוגר ובפרט לאנשים שרגישים לדלקות של הריאות, התרגיל מעלה את כמות האוויר החדש שנכנס לריאות וממילא כמות החמצן בדם משתפרת. הזמן הנכון לתרגיל זה הוא בבוקר על קיבה ריקה. אין צורך לעשות יותר משלוש נשיפות ושאיפות ליום, וכל אחד יכול להרגיש על עצמו כמה פעמים לעשות

דברי מוסר: הזיווג

אמרו חז"ל: ארבעים יום קודם יצירת הוולד בת קול יוצאת מן השמים, ואומרת: "בת פלוני לפלוני" ובאמת יש לכל בחור ולכל בחורה את הזווג, והסיבה שכל כך קשה להם למצוא אחד את השני, זה בגללם ולא בגלל ה', כי ה' רוצה לעזור, הן לבן והן לבת, למצוא את בני זוגם, אך לא כן: האדם נעשה חכם בעיניו ומתחיל להיות בררן, וכך דוחה

ממנו את זווגו, וככל שנעשים יותר חכמים בעיניהם, וכמו כן דוחים מעצמם את זווגם. ולכן חשוב ביותר לקיים מצווה ראשונה בתורה: לשאת אשה ולפרות ולרבות. וכשאדם נשוי, יש לו שמירה, שאשתו שומרת עליו, וכשהאשה נשואה יש לה שמירה מבעלה ששומר עליה, ועליהם שניהם שומרת השכינה יחד, וכל זמן שאינם נשואים נקראים חצי גוף. ומיד כשמתחתנים נעשים גוף שלם, והברכה מצויה ושרויה ביניהם. כי אין הברכה מצויה בחצי דבר, אלא בדבר שלם, וזה שאמרו חז"ל: אי אפשר לאיש בלי אשה. ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלי השכינה. ואם הבחור והבחורה רוצים להתחתן לשם שמים, ולהיות שומרים מהחטא, ושהיה להם מחשבות קדושות וטהורות, וללמוד תורה בטהרה, ולבנות בית בטהרה, עליהם לא להיות בררנים. אלא השידוך הראשון שמציעים להם יקבלו וינשאו לשם שמים. וזה סימן שזהו "זווג מן השמים" ואם מתחיל לחקור אז מסתבך ועובר יום אחרי יום, ושבוע אחר שבוע, ונופלים לעיצבון ודיכאון פנימי, אלא עליו שלא ידקדק אחר יחוס, אחר כבוד, אחר ממון, אחרי יופי, כי כל זה גורם לדחות הזווג ונשארים גלמודים, לפיכך צריך לבטוח בה' והוא יעזור לנו אמן.

הראשון לציון: הגאון מרן חכם עובדיה

יוסף 1921-2013

הגאון רבי שבתאי אטון אמר על מרן: רואים אנו בדורינו אישיות נעלה, מרן עובדיה, שגדל וחי חיי עוני, ולאחר נישואיו של מרן היה הולך לרחוב תחכמוני שמוכרים שם קצת יותר בזול, והרב עובדיה היה עומד שם בתור כדי לקנות צורכי ביתו קצת יותר בזול, ועליו נאמר: הזהרו בבני עניים שמהם תצא

תורה. סיפר רבי אברהם, בעל חנות של מספרה, שמרן בצעירותו היה בא אליו להסתפר ומבקש ממנו הנחה, ואחר כמה שנים, כשהיה מגיע הספר הזה לביתו של מרן, היה אומר לו הרב: עכשיו תיקח תוספת על אותה תקופה שהיית לוקח בזול. אחרי נישואיו של מרן, כשהיו באים לבקרו ביקור החג, הרב עזרא עטייה והרב אפרים הכהן, היה למרן רק חדר אחד בבית, שבו מיטה מתקפלת אחת ומיטה נפתחת, שולחן וארון, ולא היה מקום להכניס את האורחים, והיה מקבלם בחצר. וכשנולד למרן הבן הבכור, רבי יעקב, לקח מרן ארגז של פירות ועשה מזה כעין "עריסה" עבורו. מרן לא היה יכול לקנות עוף למשפחתו במשך השבוע, ורק בשבת אכלו מרק שהיו בו רגליים של עוף.

סיפור

הרב הקדוש רבי לייב שרה זצ"ל 1735-1796. כשביקש הפריץ מהחוכר היהודי, שהיתה לו בת יפה ושמה שרה, שיתן אותה לבנו ג'ורג' שראה אותה וחשק בה. וסיפר החוכר היהודי לבני משפחתו את הדבר הזה, והיו אנשי הבית כולם שרויים בצער גדול ובפחד, אבל בתו שרה אמרה לאביה: אני מוכנה להינשא לרב יוסף הזקן, שהיה מלמד את בני המשפחה תורה, וכל כך כדי להינצל מיד הפריץ ובנו. ומיד נסעה עם החתן החדש לעיר קרובה בחשאי, ושם עשו הנישואין כדת משה וישראל. ולאחר שלושה ימים הלך אבי הכלה שרה אל הפריץ, ובכה לפניו שבתו שרה ברחה עם המלמד הזקן שלו, ואינו יודע מקומם, אז הרפו ממנו הפריץ ובנו מהדבר הזה. והמלמד החתן הזה היה צדיק נסתר, ואמר לאשתו שרה: יען כי בחרת להינשא לזקן כמוני, שלא אאריך ימים ומאסת בחיי השליט העשיר,

אינו מברך, וכן השותה מים ואינו צמא, או להבליע איזה דבר שעומד בגרונו, או לבלוע כדורים, אינו מברך לא לפנייהם ולא לאחריהם.

התורמים לעלון זה

הגברת איווה דהב ובניה האחים המבורכים ג'ונתן, רבי אליהו וקמיליא לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח השוחט הנאמן חכם אליהו דהב עבאדי בן אסתר ע"ה אמן. *** הגברת עליזה בסל ובניה האחים המבורכים יעקב, יצחק, אילנה ודורית לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח רבי מאיר בן רבי יקותיאל ג'אוהר ע"ה אמן. *** הגברת דינה חמרה-ענתבי ובעלה האדון פרח ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח תופיק-ברוך בן אסתר ע"ה אמן. *** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אולגא זליטה ובניה האחים המבורכים נסים, משה, שלמה, נינה, פיפי ושרה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח נתן בן נגלא ע"ה אמן. *** הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח חיים בן פרח ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$350.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 266,000,
+1,500 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.

www.BethYosef.com

מבטיח אני לך שיצא מאיתנו בן שיאיר את ישראל בתורתו ובמעשיו, וה' יעשה על ידו ישועות לבני ישראל. וכן היה, לשנה הבאה נולד להם בן ונקרא שמו בישראל לייב שרה על שם אמו הצדקת שרה שגידלתו וחינכתו במסירות נפש. ויגדל הילד על התורה ועל העבודה, ולמד גמרא ומדרשים ונעשה גדול בתורה ובחכמת הקבלה, ועליו אמר הבעש"ט הקדוש, רבי לייב שרה היה מתענה משבת לשבת, לא משום רוצה לענות גופו בצום, אלא מפני שמרוב דבקותו בהשם היה שוכח לאכול.

דינים

1 - נהגו לומר פסוקים אלו: מה יקר חסדך ה'... אחר שיוריד הטלית מעל ראשו, ויתחיל לכסות גופו בטלית שתיים לפניו ושתיים לאחוריו, כדי שיהיה מסובב במצוות.

2 - אסור לרקום פסוק מפרשת ציצית, או ברכת הטלית על גוף הטלית, ואם עשה בדיעבד כן, יזהר לנהוג קדושה בטלית זו, ולא ישב על מקום אריגת הפסוקים או הברכה, ואם בלתה טלית זו צריכה גניזה, או לפחות להסיר מקום הריקמה ולגונזו.

3 - למה מתחילים בכל ברכה בלשון נוכח כמו: ברוך אתה ה', ומסיימים בלשון נסתר כגון: אשר יצר, או אשר ברא, או אשר קדשנו במצוותיו וכו'? לפי שה' הירשה לנו לדבר אליו כאדם המדבר עם חבירו, לכן עושין זאת רק בהתחלת הברכה, אבל הואיל ואנחנו עבדיו והוא מלך העולם, אסור לדבר עמו כבשר ודם, אלא מדברים עמו וגומרים הברכה בלשון נסתר: אשר יצר ולא אשר יצרת.

4 - כל דבר שאין מברכים לפניו, גם כן אין מברכים אחריו, כגון האוכל דבר איסור שאינו מברך עליו, גם לאחריו